

ת"פ 45855/12/16 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר שמטוב

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 45855-12-16 מדינת ישראל נ' שמטוב

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלכסנדר שמטוב

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 3.9.16 הסיע הנאשם ברכבו תושב זר שאין בידו אישור כניסה ושהייה בישראל על פי חוק.

הסדר הטיעון

2. ביום 2.3.17 הציגו הצדדים הסדר, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. המאשימה הגבילה עצמה לעתירה למאסר של 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות. ההגנה ביקשה לבחון אפשרות לביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן סקר באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם גרוש ואב לילד בן 22. עלה לארץ מקזחסטאן בגיל 29. לקח אחריות על ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע את העבירה מתוך מניעים כלכליים, קושי לעמוד בגבולות, קושי בהפעלת שיקול דעת ואחיזה בעמדות מקלות ביחס לעבירה.

הנאשם לא הביע כל נזקקות טיפולית ולפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן לא מצא נימוקים המצדיקים ביטול הרשעת הנאשם. שירות המבחן המליץ על ענישה חינוכית בדמות של"צ לצד מאסר מותנה והתחייבות כספית.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירה, לערכים החברתיים שנפגעו, הפנה לפסיקה, ועתר להשית על הנאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, פסילה בפועל, קנס והתחייבות.
5. ב"כ הנאשם טענה כי הרשעה תפגע בנאשם, שכן עובד במתחם שדה התעופה בחלוקת מזון ובשל התיק שתלוי ועוד נגדו נמנעת ממנו גישה לאזורים מסוימים בשדה. הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, הציגה מסמך לפיו לשוהה הבלתי חוקי היה אישור כניסה לישראל עד לתאריך 8.7.16, לכך שההסעה נעשתה באשקלון. הפנתה לנסיבות האישיות של הנאשם, להיותו נעדר עבר פלילי, למצבו הכלכלי והמשפחתי. טענה כי ההליך המשפטי היה מרתיע. לדבריה מתחם העונש ההולם מתחיל מאי הרשעה, הציגה פסיקה עניפה, לפיכך בנסיבותיו של הנאשם עתרה לביטול ההרשעה.
6. הנאשם ביקש לומר דברים. לדבריו ניסה להגיע לעצמאות כלכלית, פעם אחר פעם פתח עסק עצמאי ונכשל, הבין שעשה טעות שהלך בדרך לא נכונה. לא היתה לו כוונה רעה. כיום עובד בנתב"ג כמחסנאי מזון. מעוניין להתמקצע ולהתקדם במישור המקצועי.

דין

7. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הם שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.
- על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלנים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).
8. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבות תיק זה היא ברף הנמוך, בשים לב שלתושב הזר היה אישור כניסה לישראל אישור שהייה בישראל, עד כחודש לפני ביצוע העבירה. בפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטיה בביטחון הציבור.
9. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי יחיד, כי לנוסע היה אישור שהייה בתוקף שפקע כחודש קודם לביצוע העבירה, כי ההסעה נעשתה בתחומי המדינה, באשקלון, ולא באזור קו התפר. אין אינדיקציה להסעה בשכר.
10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:
- רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 9038/15 **מוחמד סרחאן נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (הנאשם ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל**, התקבלה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירצו בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סאלח סרסור נ' מדינת ישראל** התקבל ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה ש להסעת שוהה בלתי חוקי, בית שמפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים. למערער ואישתו בעיות רפואיות שנסקרו בתסקיר ובמסמכים רפואיים. מדובר בנאשם בן 77, בעל משפחה, שלא קיבל תמורה מהשב"ח אותו הסיע.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ע"פ (י-ם) 2738/08 **מדינת ישראל נ' יוסף**; (הסעת שב"ח); ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שוורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירוך** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (פ"ת) 14453-12-09 **מדינת ישראל נ' קלינר** (הסעת שב"ח); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד).

11. אין בידי לקבל את עמדת ההגנה כי מתחם העונש ההולם מתחיל מאי הרשעה. הימנעות מהרשעה הינה מקרה חריג מיוחד ויוצא דופן, ואינו מצוי בתוך המתחם - אף לא ברף התחתון.

כמובן שאין בידי לקבל את עמדת המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 18-36 חודשי מאסר. יודגש כי עסקינן בעבירה שהעונש המירבי הקבוע בצידה עומד על 24 חודשי מאסר.

12. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** בנסיבות המפורטות, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

ביטול הרשעה

13. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

14. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי **לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.**

הגם שנסיונות ביצוע העבירה שבפני הן ברף הקל, והגם שהנאשם נעדר הרשעות קודמות וככלל מנהל אורח חיים נורמטיבי, לא הוכח כי הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו או תגרום לו נזק קונקרטי בעוצמה כזו המצדיקה ביטול ההרשעה.

כמעט בכל מקרה, הרשעה עלולה לגרום נזק כזה או אחר למורשע, אין די בכך בכדי להצדיק בכל מקרה ומקרה הימנעות מהרשעה. יש צורך להוכיח שיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה כתוצאה מהרשעה פלילית לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי.

נטל ההוכחה רובץ לפתחו של הנאשם. **הנאשם לא הרים את הנטל.**

אין די בכך שיכול וכתוצאה מהרשעה יהיה הנאשם מוגבל בחלוקת מזון במסגרת עבודתו באיזורים מסוימים במתחם נתב"ג כדי להצדיק ביטול ההרשעה.

הנאשם לא עבר הליך שיקומי. הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית ולפיכך אף נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.

גם שירות המבחן לא מצא נימוקים המצדיקים ביטול ההרשעה.

15. עיינתי בפסיקה אשר הוגשה על ידי ב"כ הנאשם. במרבית פסקי הדין שהוצגו בפניי עסקינן היה בנאשמים שהם בגירים צעירים, בני 18-20, בפסקי הדין האחרים עסקינן היה בנאשמים אשר הוכחו נזק קונקרטי משמעותי, חלוף שנים רבות ממועד ביצוע העבירה או נסיבות אישיות חריגות אשר הצדיקו זאת.

בענייננו כאמור, הנאשם אינו בגיר צעיר, לא חלף זמן רב ממועד ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות אינן חריגות באופן המצדיק סטייה מהכלל, ולא הוכח נזק קונקרטי, בוודאי לא כזה שעוצמתו בלתי סבירה ביחס לתועלת שתצמח מהרשעה.

16. לאור האמור, הרשעתו של הנאשם תישאר בעינה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

18. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- את היותו נעדר עבר פלילי.
- את נטילת האחריות על מעשיו.
- את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני ההגנה.

- את פגיעת העונש בנאשם, לרבות האפשרות שכתוצאה מהרשעתו תוגבל במידה מסויימת יכולת הפרנסה.
- את האמור בתסקיר שירות המבחן ואת המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

19. לאחר ששקלתי מכלול השיקולים, ראיתי לנכון לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן ולגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לרכיב המאסר.

20. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.
 - ב. פסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות על חוק הכניסה לישראל.
 - ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל והכל תוך שנתיים מהיום.
 - ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.
 - ד. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 120 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.
- השל"צ יבוצע בהוסטל בית דקל בתפקיד תחזוקה, בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.
- אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.
- הנאשם מזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ככל שיש מוצגים יושמדו בחלוף תקופת הערעור.

ניתנה והודעה היום א' טבת תשע"ח, 19/12/2017 במעמד הנוכחים.